

er kommen i Forsald, paa Føde igjen, hvilket saameget mere turde være at ønske, som Sæltfiskeriet tidligere har været af ikke ringe Betydning for den jydsk Fiskerbefolkning.

Efter de fra sagkyndig Side saaledes fremkomne Oplysninger har Ministeriet troet fremdeles at turde søge de heromhandlede Bestemmelser opretholdt.

ad § 54.

Slutningsbestemmelsen er tilføjet i Overensstemmelse med Udvalgets Endringsforslag under Nr. 73.

ad § 55.

Under Endringsforslag Nr. 76 er det af Udvalget foreslaaet at ubelæde de her foreskrevne Maalbestemmelser, der efter sammes Formening vilde vække begrundet Misnøje og mange Fortrædeligheder, uden i en tilsvarende Grad at virke gavnligt paa Fiskemængden. Paa den anden Side har Fiskerikonfulenten meget indtrængende anbefalet at fastholde disse Bestemmelser, der indeholde „et af Lovforslagets vigtigste Bæm mod Fiskeriets hensynsløse Brug“. Ministeriet skjønner nu heller ikke rettere, end at det ialtsald maatte tjene til at formindske Udvalgets Betænk- ligheder, naar man holder sig for Die, at Para- grafens Forbud alene gjælder Kjøb og Salg af Ungel og umoden Fisk, men at det derimod, som ogsaa i Fiskerikommissionens Betænkning ud- førligt udviklet, ingenlunde vilde medføre, at Fiskerne skulde paadrage sig Ansvar allerede ved at fange saadanne Fisk, hvilket ofte slet ikke lader sig undgaa, eller ved at bruge de indfangede Smaafisk til Føde for Menneffer og Dyr eller til Gjødning. Forbudet tilsigter altsaa kun at for- hindre de Misbrug, der kunne flyde af, at besklig Fisk blive fangede i den Hensigt at drive Handel med dem; men vil man, hvad Ud- valget jo ikke har været uenigt i, optage et saa- dant Forbud i Loven, forekommer det da ogsaa Ministeriet uundgaaeligt, at Forbudsbestemmelserne nærmere præciseres ved en Tilspøelse af de til De- finition af Begreberne „Fiskeyngel“ og „umoden Fisk“ fornødne Maalbestemmelser.

ad § 56.

I Fiskerikommissionens ligesom ogsaa i Re- gjeringsens oprindelige Lovforslag, der imidlertid paa dette Punkt blev ændret under Sagens Be- handling i Landsstinget, var nærværende Paragraf affattet saaledes, at de i den omhandlede Trans- aktioner kun skulde være forbudte og altsaa straf- bare, naar Paagjældende havde været vidende om, at Fangsten havde været ulovlig. Dette maa man fremdeles anse for rigtigt, og man har derfor ikke havt nogen Betænkelse ved at tage Udvalgets Endringsforslag under Nr. 78 tilføje. Men naar Bestemmelsen affattes i Overensstem- melse hermed, skjønnes der ikke at være tilstrækkelig Fri til, som i Endringsforslaget Nr. 77 fore- slaet, at fritage Kjøberen eller Modtageren af ulovligt fangede Fisk fra et lignende Ansvar som det, Sælgeren skal være undergivet.

ad § 57.

Den i nærværende Paragraf tidligere optagne Bestemmelse om, at Overtværelse af de i det fore- liggende Lovforslags §§ 29—30 indeholdte For- skrifter skulde medføre Konfiskation af det ulovligt anvendte Laad, var foreslaet af Fiskerikommis- sionen, der gik ud fra, at man ved ogsaa i dette Tilfælde at foreskrive Konfiskation vilde opnaa et langt bedre Kontrolmiddel mod ulovlig Brug af Puls- og Bøtvaad end den i Lov 29de Decbr. 1857 §§ 22—23 anordnede omstændelige Fremgangs- maade. Det maa imidlertid erkjendes for at være det mest korrekte, at Konfiskation kun finder Sted af Redskaber, der ere ulovlige, og derimod ikke af saadanne, som i sig selv ere lovlige, men ere blevne anvendte paa en lovsidrig Maade, og Ministeriet har derfor med Udvalget, jfr. dettes Endringsforslag under Nr. 82, fundet det rettest, at den omhandlede Bestemmelse ubelædes. Derimod har man, i Modsetning til Udvalgets Forslag under Nr. 83, fremdeles ikke kunnet Andet end finde det aldeles i sin Orden, at ulovlige Fiske- redskaber blive fratagne den, der har brugt dem hvad enten Sagen mod ham afgjøres ved Dom eller i Mindelighed, hvilket ogsaa nu er den gjældende Regel, jfr. Lov 29de December 1857 § 45.